

31. К. М. Кешовъ до Доротея въ Берковица

Писмoto на берковчани, че искатъ да се отдѣлятъ отъ Софийската епархия, направило голѣмо впечатление въ София. Недоволство отъ екзарха. Попъ Тодоръ заминалъ за Кюстендилъ.

Ваше Высокопрѣосвященство!

Пріехъ писмо-то Ви отъ 10ый текущаго и разбрахъ съдѣржаніе-то му.

Голѣмо впечатленіе даде писмо-то на берковчане на софіянци, особенно на прѣводители-тѣ на противна-та партія: едни умыслени, други радвать са, като не знаѣтъ, за какво са умыслени и за какво са радвать.

Вчера въ недѣля има пълно събраніе, въ кое са прочете писмо-то на Берковск. общ. и рѣши да тилеграфира въ Ц-градъ до екзар. И тжъ още прѣзъ день-тѣ са би тилеграфъ-тѣ, които го съчини г-нъ Илія; смысль-тѣ на него е тая: че берковчане са отричатъ отъ Соф. епар. сѫщо спорѣдъ писмо-то тѣхно. Нъ отъ послѣ като дадохме Ваше-то писмо на Илія и като го прочете тайно, притури ся въ тилеграфъ-тѣ още, че до нѣкой день сами тѣ ще Ви явжть, какво мыслжть и какво искатъ.

За промѣняваніе на община-та ни още тжъ стои. Тжъ сѫщо спрѣхж са и призователни-тѣ билети да са не пращать по села-та, додѣ не дойде одговоръ отъ Цариградъ. Вчера на сѫщо-то събраніе са испыта Иванъ учитель-тѣ, който каза, че Андонъ Семерджія-та е говорилъ неприлични думи за екзархова-та брада и други такыва. Това е много тов.. фъ¹), нъ нѣмамъ врѣме да Ви го опиша, дѣ е говорено и какъ станжло. Сами-тѣ противници принудили Ивана да каже, кой този, кой е говорилъ това нѣщо, като си прѣполагали, че г-нъ Трайковичъ говорилъ . . . .²).

Попъ Тодоръ са истрѣби за Кюстендилъ още на 2ый день отъ дохожданіе-то си. Днесъ или утрѣ ще му са проводи ирадіе тамъ за пари или да гы брои, или да заповѣда въ София.

Дѣдо икономъ е, слава Богу, сега добрѣ, тжъ сѫщо и архимандритъ-тѣ е добрѣ и сега му са поправи умъ-тѣ у глава-та, откакъ му са извѣсти отъ екзар., че са е избрали за епископъ въ Пазарджикъ, нъ се пакъ кѣршка на горѣ на долѣ, нъ не ще може да свѣрши нищо, додѣ е дѣдо икономъ.

Друго като нѣма нѣщо по забелѣжително за сега да Ви пишж, мож Ви да ми простите за серсемлика ми, че бѣхъ забравилъ въ прѣдидущо-то си писмо да турнж дато, и това е единъ умъ.

Азъ си мыслж, че В. Пр. сте писали кадѣ трѣбва за Стоянова и са надѣж или отъ Вашъ трудъ, или отъ нашъ тука рано или късно да са дигне отъ Софія також иленъ.

Молж Ви, поздравете бае Спаса (макаръ и да са не познаваме), архыд. и Доганова.

Като Ви поздравж и Ви целунж св. десница, съмъ Ваше покорно чадо Софія, 1872 авг. 14ый.

К. М. Кешовъ

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. п. II. А. 77).

¹⁾ Не се чете.

²⁾ Не се чете.